

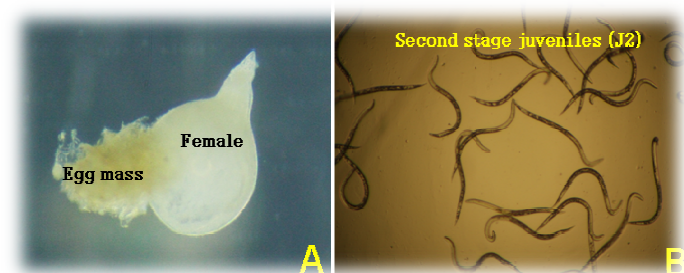
การคัดเลือกและประเมินเชื้อพันธุกรรม มันสำปะหลังต้านทานไส้เดือนฝอยรากปม

ปี 2554 มีรายงานการสำรวจพบการระบาดของโรค
รากปมสาเหตุจากไส้เดือนฝอย *Meloidogyne incognita*
ในมันสำปะหลังพันธุ์ห้วยบง 80 ทำให้ผลผลิตลดลง
มากกว่าร้อยละ 70 เนื่องจากไส้เดือนฝอยเข้าทำลายราก
ทำให้พืชสะสมอาหารได้น้อย หัวมันสำปะหลังมีขนาด
เล็กลง ในกรณีที่ปลูกมันสำปะหลังในระบบน้ำหยด
ไส้เดือนฝอยสามารถแพร่ระบาดทั่วแปลงปลูกตามระบบ
การให้น้ำและเพิ่มจำนวนประชากรในดินอย่างต่อเนื่อง
สร้างความเสียหายรุนแรงในระดับเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม
โรครากปมที่พบในมันสำปะหลังของประเทศไทยมีการ
ระบาดรุนแรงเฉพาะพื้นที่ ยังไม่แพร่กระจายในบริเวณ
กว้าง หากไม่มีการเตรียมการควบคุมการระบาดของ
ไส้เดือนฝอยในอนาคตอาจสร้างปัญหารุนแรงเหมือนกับการ
ระบาดของเพลี้ยแป้งในมันสำปะหลังได้

ประเทศไทยมีการเก็บรวบรวมเชื้อพันธุกรรม
มันสำปะหลังไว้ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ระยอง กรมวิชาการเกษตร
จำนวน 867 พันธุ์ เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาพันธุ์
มันสำปะหลังสำหรับใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านต่างๆ

มันสำปะหลังสายพันธุ์ต่างๆ รวบรวมที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ระยอง กรมวิชาการเกษตร

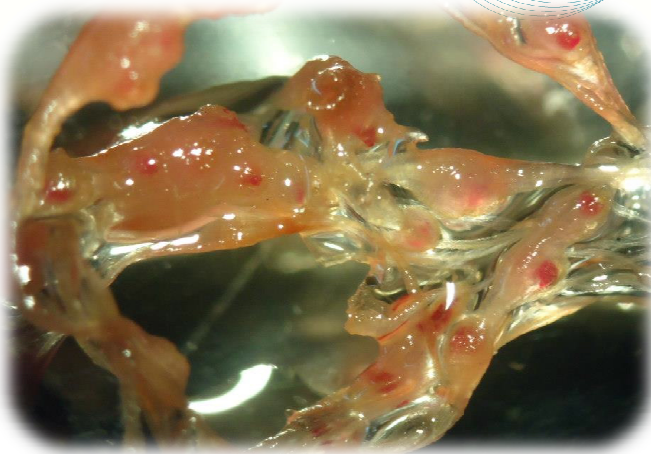

ไส้เดือนฝอย *Meloidogyne incognita* แยกได้จากรากมันสำปะหลัง: A) ตัวเต็มวัยเพศเมีย และ single egg mass, B) ตัวอ่อนระยะเข้าทำลายหรือตัวอ่อนระยะที่ 2 (J2)

การพัฒนาเทคโนโลยีการป้องกันกำจัดโรครากปม
สาเหตุจากไส้เดือนฝอย *Meloidogyne spp.* โดยใช้พันธุ์
ต้านทาน/ทนทาน นับเป็นเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ
เนื่องจากไส้เดือนฝอยจะไม่สามารถเข้าทำลายระบบราก
ได้ หรือไส้เดือนฝอยสามารถเข้าระบบรากแต่ไม่พัฒนา
เป็นตัวเต็มวัย หรือเจริญเป็นตัวเต็มวัยแต่ไม่สร้างกลุ่มไข่
หรือได้จำนวนไข่น้อย หรือไข่ไม่ฟักเป็นตัวอ่อน

ปัจจุบัน ยังไม่มีเทคนิคการประเมินความต้านทาน
ไส้เดือนฝอยสาเหตุโรครากปมที่เป็นมาตรฐาน ดังนั้น ดร.
นุชนารถ ตั้งจิตสมคิด และคณะ จากกรมวิชาการ
เกษตร จึงได้พัฒนาเทคนิคการประเมินความต้านทาน
ไส้เดือนฝอยสาเหตุโรครากปม ในมันสำปะหลังให้เป็น
มาตรฐานเดียวกัน สำหรับนำไปใช้ในการคัดเลือกเชื้อ
พันธุกรรมมันสำปะหลังที่ต้านทาน/ทนทานต่อไส้เดือน
ฝอยสาเหตุของโรครากปมซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพการผลิต
และลดความเสียหายจากการเข้าทำลายของไส้เดือนฝอย
รากปม ตลอดจนลดการใช้สารเคมี ปลอดภัยต่อเกษตรกร
และผู้บริโภค

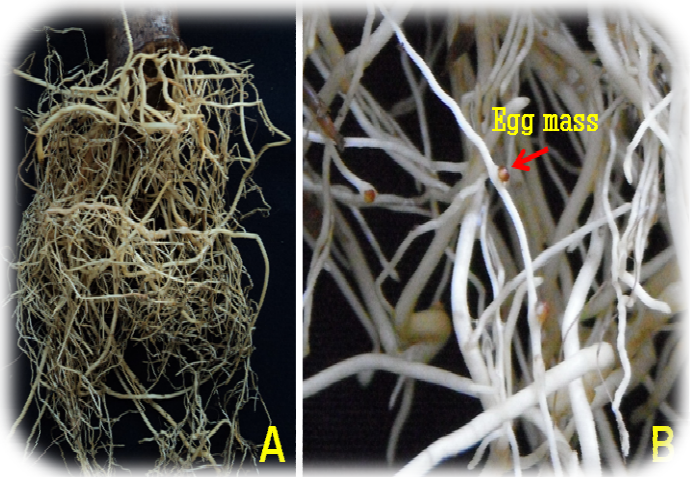
ต่อด้านหลัง →

ไส้เดือนฝอยรากปม *Meloidogyne incognita* เข้าทำลายและเจริญเติบโตในระบบรากของ มันสำปะหลัง

ในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการคัดเลือกและประเมินเชื้อพันธุกรรมมันสำปะหลังต้านทานต่อไส้เดือนฝอยรากปม *Meloidogyne incognita* มีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ 1) การเพิ่มขยายปริมาณไส้เดือนฝอย *Meloidogyne incognita* บริสุทธิ์ให้เพียงพอต่อการปลูกเชื้อ 2) การทดสอบชนิดของวัสดุปลูกต่อการเข้าทำลายของไส้เดือนฝอย 3) อายุพืชที่เหมาะสมในการ inoculate ไส้เดือนฝอย 4) ทดสอบปริมาณ inoculum (ไข่) ที่เหมาะสมในการทำให้เกิดโรค 5) ทดสอบระยะเวลาที่เหมาะสมในการ rate โรค โดยใช้พันธุ์ห้วยบง 80 ซึ่งอ่อนแอต่อไส้เดือนฝอยเป็นพันธุ์ทดสอบ

ผลการทดลอง พบว่า ถั่วเขียวเป็นพืชอาศัยที่ดีในการเพิ่มปริมาณไข่ไส้เดือนฝอย *Meloidogyne incognita* ที่ใช้เป็น inoculums สำหรับใช้ในโปรแกรมการคัดพันธุ์มันสำปะหลังต้านทานไส้เดือนฝอย และจากการศึกษาชนิดของวัสดุปลูก 3 ชนิด ได้แก่ ดินร่วน ดินร่วนปนทราย และดินพีท-มอส พบว่า ไส้เดือนฝอยสามารถเคลื่อนที่ในดินร่วนปนทรายและเข้าถึงระบบรากมันสำปะหลัง ทำให้มีการเจริญเติบโตและพัฒนาอยู่ในระบบรากพืชได้เร็ว มีจำนวนไข่เฉลี่ย/ต้น 233 ฟอง ไม่ต่างจากการปลูกในดินพีท-มอส แต่การแยกล้างระบบรากพืชที่ปลูกในดินพีท-มอสเพื่อการวิเคราะห์ดัชนีการเกิดปมและนับจำนวนไข่นานขึ้น เนื่องจากดินพีท-มอสจะติดเป็นก้อนที่ปม การล้างน้ำไหลแรงๆ ทำให้กลุ่มไข่ของไส้เดือนฝอยหลุดหายไปกับน้ำได้ง่าย โดยควรให้ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังสร้างรากก่อนอย่างน้อย 20 วันหลังปักท่อนพันธุ์ลงดิน เมื่อปลูกเชื้อไส้เดือนฝอยบริเวณโคนท่อนพันธุ์ ไส้เดือนฝอยจะสามารถเข้าสู่ระบบรากและเจริญเติบโตขยายพันธุ์ได้ทันที ผลการทดลองที่ได้จะนำไปใช้ในการคัดเลือกและประเมินความต้านทานของพันธุ์มันสำปะหลังต่อโรครากปม อย่างน้อย 200 พันธุ์ ในสภาพโรงเรือนและสภาพไร่ที่มีการระบาดของโรครากปมต่อไป

การเกิดปมที่รากของท่อนพันธุ์มันสำปะหลังอายุปลูก 1 เดือน เมื่อถูกไส้เดือนฝอย *Meloidogyne incognita* เข้าทำลาย (A) และตัวเต็มวัยเพศเมียของไส้เดือนฝอยสร้างกลุ่มไข่ (egg mass) (B)